

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Obec L.**
zastoupen Doc. JUDr. Zdeňkem Koudelkou, Ph.D., advokátem
sídlem Optátova 874/46, Brno

proti
žalovaným: **1) Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1

2) Ministerstvo kultury
sídlem Maltézské náměstí 1, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud určil, že uzavření dohody mezi žalovaným 1) a žalovaným 2) ze dne 9.3.2015, MMR č.j.

41466/2014-81-2, o řešení rozporu vzniklého po společném jednání o návrhu územního plánu L., je nezákonným zásahem. Dále požadoval, aby žalovaným bylo zakázáno v rámci pořizování územního plánu obce L. uvedenou dohodu uplatňovat.

- 2 Žalobce uvedl, že v rámci řízení o návrhu územního plánu vydal žalovaný 2) stanovisko, které výrazně omezuje rozvoj obce a požadavky v něm uvedené jsou pro obec nepřijatelné. Následně došlo k jednání žalovaného 1) jako ústředního správního úřadu v oblasti územního plánování s žalovaným 2), a dne 9.3.2015 byla mezi nimi uzavřena výše uvedená dohoda o návrhu územního plánu obce L. (dále též „Dohoda“). Obsah Dohody je závazný pro pořizovatele územního plánu, kterým je Městský úřad B., ale týká se primárně práv žalobce, který nebyl účasten uzavření dohody, ani mu nebyla zaslána na vědomí. Text Dohody žalobce získal až v září 2015.
- 3 Žalobce odkázal na své ústavně garantované právo na samosprávu a právo schvalovat zadání a vydávat územní plán obce v samostatné působnosti. Uvedl, že ačkoliv pořízení územního plánu je přenesenou působností, kterou pro žalobce vykonává Městský úřad B., cílem je pouze více regulovat tuto činnost ze strany státu, není však cílem zbavit obec, pro niž je územní plán zpracován, práva na spolurozhodnutí a na účasti na podstatných náležitostech pořízení územního plánu. Žalobce poukázal na to, že pořízení a vydání územního plánu vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku, a v této souvislosti odkázal na judikaturu, z níž vyplývá, že obec je v rámci své samosprávné činnosti limitována určitými věcnými mantinely, uvnitř těchto mantinelů však zůstává a musí zůstat široký prostor pro autonomní rozhodování příslušné politické jednotky. Žalobce namítl, že do tohoto prostoru bylo zasaženo a bylo tak zároveň zasaženo do práva na samosprávu. Žalobce je aplikací Dohody nucen akceptovat požadavky žalovaného 2) na omezení rozvoje bez zdůvodnění jejich legitimnosti i proporcionality k jiným zájmům žalobce. Případné neschválení územního plánu zastupitelstvem žalobce by vydalo vníveč dlouhý proces tvorby územního plánu a vynaložené veřejné prostředky na jeho pořízení, navíc územní plán je třeba přijmout, jinak podle ust. § 188 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) ten dosavadní pozbude platnosti. Podle žalobce by ústavně konformní řešení bylo, kdyby byl žalobce přijetí Dohody účasten a žalovaní by museli posoudit svá stanoviska s ohledem na názor žalobce, zdůvodnit svůj případný odlišný postoj a své požadavky poměřit s legitimními zájmy žalobce. Dále namítl, že do Dohody se promítlo stanovisko žalovaného 2), které obsahuje podrobnosti, jež svým obsahem náleží regulačnímu plánu, čímž odporuje stavebnímu zákonu. Žalobce se cítí být Dohodou nepřiměřeně krácen na svých právech zejména tím, že zásadním způsobem omezuje územní rozvoj obce a zasahuje do vlastnických práv a oprávněných očekávání obyvatel obce i obce samotné.
- 4 Konkrétně žalobce vznesl námitky vůči rozdělení a změnám ve funkčním využití sousedících ploch Z3, Z79 a Z88, kde návrh územního plánu předpokládá funkční využití plochy Z3 k bydlení v bytových domech, Z79 plochu smíšenou a obytnou a Z88 plochu veřejných prostranství – místní komunikace a veřejná prostranství, zatímco Dohoda plochu Z3 i Z79 rozděluje, část vymezuje jako plochu bydlení v rodinných domech, část

jako plochu veřejných prostranství – veřejné (parkové) zeleně, plochu Z88 Dohoda rozděluje, část vymezuje jako plochu veřejných prostranství – veřejné (parkové) zeleně, část jako nezastavěné území. Dohoda je podle žalobce v rozporu s cíli územního plánování, jak je definuje ust. § 18 stavebního zákona, dle něž je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území. Žalobce trvá na tom, aby plocha Z3 byla vymezena jako plocha bydlení v bytových jednotkách, nikoliv rodinných domech. Blízký hřbitov ani alej nejsou kulturní památkou a k vyloučení výstavby bytových domů v jejich sousedství žalobce neshledává objektivní důvod. Žalobce nemá jiné rozvojové možnosti, přičemž lze očekávat, že potřeba bytových domů bude narůstat v souvislosti s rozvojem lázeňství a rekreačním potenciálem obce. Žalobou napadená Dohoda znemožňuje umísťování jakýchkoliv bytových domů bez posouzení konkrétního záměru (např. bytovým domem je i stavba, která má zvenku rysy rodinného domu, avšak obsahuje více než tři byty). Žalobce uvedl, že z vyhlášky č. 484/1992 Sb., o prohlášení Lednicko-valtického areálu na jižní Moravě za památkovou zónu, nevyplývá žádný rozpor se zájmy státní památkové péče při umísťování staveb v blízkosti aleje ke hřbitovu. V územním plánu by mohl být uplatněn požadavek na pořízení územní studie, která upřesní odstup zástavby aleje v podrobnosti, kterou nemůže řešit územní plán (ust. §43 odst. 3 stavebního zákona).

- 5 Žalobce vznesl námitky i vůči rozdělení a změnám plochy Z10, kde návrh územního plánu předpokládá funkční využití plochy k bydlení v rodinných domech, zatímco Dohoda plochu Z10 rozděluje, část ponechává k bydlení v rodinných domech, část vymezuje jako nezastavěné území. Podle žalobce je požadované zmenšení území v Dohodě nedostatečně odůvodněno. Rozdělení plochy má dle Dohody zohledňovat požadavek ochrany krajinného rázu, ten by však dle žalobce splňoval i původně navrhovaný rozsah plochy Z10. Zachování plochy Z10 v původně navrhovaném rozsahu by nemělo mít negativní vliv na krajinný ráz též podle vyhodnocení vlivu územního plánu obce L. na životní prostředí, tzv. SEA posouzení, které zpracovala Ing. Pavla Žídková.
- 6 Žalobce nesouhlasí ani s rozdělením a změnami plochy Z78, kde návrh územního plánu předpokládá funkční využití plochy pro dopravní infrastrukturu – záchytná parkoviště s koeficientem zastavění plochy 0,6, zatímco Dohoda plochu rozděluje, část ponechává k využití pro záchytné parkoviště s koeficientem zastavění plochy 0,8, část vymezuje jako plochu zeleně – zeleň smíšená nebo nezastavěné území. Žalobce nesouhlasí s rozdělením a faktickým zmenšením plochy Z78 na polovinu, protože plocha Z78 řeší akutní problémy s nedostatečnými parkovacími kapacitami v obci. Na úseku dopravy v klidu dosáhla obec prahové situace, v prázdninovém období vznikají krizové situace, a řešení deficitu parkovacích míst musí být jednou z priorit územního plánu žalobce. Umístění záchytného parkoviště na okraji obce se jeví jako vhodné a nekonfliktní. Přestože plocha Z78 leží v kompoziční ose zámek Lednice – Apollónův chrám, nebude se v dálkových pohledech uplatňovat, neboť je odcloněna zelení okolo Mlýnského rybníka (viz Územní studie Stanovení výškové hladiny zástavby v koridoru kompoziční osy Lednicko-valtického areálu „zámek Lednice – Apollónův chrám“ č. 77303712). Žalobce nesouhlasí s odůvodněním, že navrhovaná rozloha plochy Z78 by nežádoucím způsobem narušila charakter území svou velikostí, neboť se předpokládá optické rozčlenění plochy budoucího parkoviště na menší části vzrostlou zelení, takže parkoviště nebude vnímáno jako souvislá zpevněná plocha. Proto také žalobce souhlasil s koeficientem zastavění plochy 0,8 a rovněž s požadavkem na podmínění využití plochy zpracováním územní studie. Úbytek

parkovacích míst nelze v obci řešit nikde jinde, proto je Dohoda v souvislosti s plochou Z78 v rozporu s ust. § 18 stavebního zákona.

- 7 Poslední žalobcová námitka se týká vyloučení fotovoltaických a jiných solárních systémů na střechách staveb, když návrh územního plánu připouštěl možnost staveb fotovoltaických elektráren na střechách objektů na plochách smíšených výrobních – agroturistika, zatímco Dohoda určila, že výroba elektrické energie pomocí slunečního záření (např. fotovoltaické elektrárny) je v zastavěném území a zastavitelných plochách nepřípustná, a to u všech zastavěných a zastavitelných ploch v obci. Žalobce namítl, že plošné vyloučení fotovoltaických a jiných solárních systémů na střechách staveb odporuje zásadě proporcionality, tj. dosažení účelu při co nejmenším zásahu do vlastnických a jiných práv. Tato problematika by měla být řešena individuálně v navazujících řízeních. Fotovoltaické či solární termické panely na ohřev vody lze umístit na střechy orientované do uzavřených dvorů, aniž by tak utrpěl předmět ochrany Lednicko-valtického areálu.
- 8 Žalovaný 1) ve vyjádření k žalobě uvedl, že předmětná Dohoda byla uzavřena podle ust. § 136 odst. 6 ve spojení s ust. § 133 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v důsledku rozporu při pořizování územního plánu obce L. Žaloba je dle jeho názoru nepřípustná, protože žalobce se může ochrany a nápravy domáhat jiným právním prostředkem, a to návrhem na zrušení opatření obecné povahy. K námitce žalobce, že Dohoda byla uzavřena bez jeho přímé účasti, žalovaný 1) uvedl, že žalobce se účastnil jednání dne 22.1.2015 v rámci přípravy dohodovacího řízení. Následné dohodovací řízení a uzavření Dohody proběhlo pouze mezi oběma žalovanými, kteří jsou jako jediní k uzavření dohody podle ust. § 136 odst. 6 ve spojení s § 133 odst. 3 správního řádu příslušní. Žalovaný 1) dále uvedl, že žalovaný 2) uplatnil své nesouhlasné stanovisko k návrhu územního plánu již 15.7.2013, takže žalobce měl dostatek času se s ním seznámit. Od října 2013 probíhala korespondence a jednání k danému tématu, jednání se účastnil také určený zastupitel obce. Dále uvedl, že podoba územního plánu je výsledkem politického rozhodnutí konkrétní obce, avšak toto oprávnění s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu není bezbřehé, neboť existují zákonem stanovené podmínky a omezení. Žalovaný 1) v daném řízení nezastupuje pořizovatele, ale hájí veřejný zájem. Pokud by soud neshledal podmínky pro odmítnutí žaloby pro nepřípustnost, navrhl žalovaný 1) zamítnutí žaloby.
- 9 Žalovaný 2) ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalovaný 1) jako ústřední orgán státní správy ve věcech územního plánování příslušný podle ust. § 11 stavebního zákona a ust. § 136 odst. 6 a ust. § 133 odst. 3 správního řádu obdržel od Městského úřadu B. žádost o řešení rozporu při pořizování územního plánu obce L. Předmětem rozporu bylo negativní stanovisko žalovaného 2), které bylo vydáno po společném jednání ve smyslu ust. § 50 stavebního zákona. Dohodovacímu řízení předcházelo jednání, které proběhlo dne 22.1.2015 a byli na něj pozváni zástupci Městského úřadu B., zástupci Krajského úřadu Jihomoravského kraje a zástupci obou žalovaných. Pořizování územního plánu náleží do přenesené působnosti orgánů obce, jeho schvalování a vydávání náleží do samostatné působnosti zastupitelstva obce, jedná se o tzv. sdílenou působnost. Žalovaný 2) zdůraznil, že při uzavírání dohody bylo postupováno v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, a proto nelze uzavření předmětné dohody považovat za nezákonný zásah.

- 10 Na vyjádření obou žalovaných reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že oba žalovaní potvrzují, že žalobce nebyl účasten napadené dohody, čímž bylo dotčeno právo obce na samosprávu. Uvedl, že zástupce obce se sice zúčastnil jednání dne 22.1.2015, avšak po sdělení svého stanoviska byl vykázán z místnosti. Dále uvedl, že nelze tvrdit, že centrální veřejný zájem je lepší než místní zájem vyjadřovaný demokraticky zvoleným zastupitelstvem obce. Podstatou sporu je to, že představitelé centrálního zájmu uzavřeli Dohodu bez účasti představitelů místního zájmu.
- 11 Z předloženého spisového materiálu vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:
- 12 V březnu roku 2013 byl pro pořizovatele územního plánu obce L., tj. pro Městský úřad B., odbor rozvoje a správy (dále též „pořizovatel územního plánu“) zpracován návrh územního plánu obce L. Textová část územního plánu obsahuje třináct oddílů, a to 1.A až 1.M. Žalobcovy konkrétní námitky k Dohodě se týkají změn v návrhu územního plánu v oddílu 1.C - Urbanistická koncepce, který má části 1.C.1 až 1.C.10, a změn v návrhu územního plánu v oddílu I.F – Stanovení podmínek pro využití ploch, který má části I.F.1 až I.F.3.
- 13 V části I.C.1 – Plochy bydlení je vymezena plocha Z3 (*strana 7 územního plánu*). Jde o plochu s funkčním využitím pro bydlení v bytových domech s tím, že se požaduje prověření změn využití plochy územní studií, jde o architektonicky a urbanisticky významnou plochu, ve které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt. Je požadováno, aby územní studie upřesnila polohu veřejných prostranství o úhrnné výměře nejméně 1000 m², podél silnice bude ponecháno veřejné prostranství o šířce 10 m od pozemku silnice, pro uložení sítí veřejné technické infrastruktury, umístění komunikací pro pěší, komunikací pro cyklisty a zeleně, situování obytných objektů v blízkosti silnice je podmíněno prokázáním dodržení nejvyšší přípustné hladiny hluku, v případě požadavku na výstavbu v blízkosti silnice je nutný souhlas dotčeného orgánu s umístěním stavby v silničním ochranném pásmu.
- 14 V části I.C.3 – Plochy smíšené obytné je vymezena plocha Z79 (*strana 12 územního plánu*). Pro využití plochy je stanoveno, že bude respektována stávající oboustranná alej podél cesty ke hřbitovu, situování obytných objektů v blízkosti silnice II. třídy je podmíněno prokázáním dodržení nejvyšší přípustné hladiny hluku v navazujícím řízení, celková hluková zátěž nesmí překročit stanovené hygienické limity hluku pro chráněný venkovní prostor a chráněné venkovní prostory staveb, podél silnice č. 42124 bude ponecháno veřejné prostranství o šířce 10 m od pozemku silnice, pro uložení sítí veřejné technické infrastruktury, umístění komunikací pro pěší, komunikací pro cyklisty a zeleně.
- 15 V části I.C.7 – Plochy veřejných prostranství je vymezena plocha Z88 (*strana 14 územního plánu*). Jde o plochu s funkčním využitím pro místní komunikace a veřejná prostranství. Pro využití plochy je stanoveno, že v navazujícím řízení bude respektován stávající interakční prvek vedoucí podél západní hranice plochy.
- 16 V části I.C.1 – Plochy bydlení je vymezena plocha Z10 (*strana 8 územního plánu*). Jde o plochu s funkčním využitím pro bydlení v rodinných domech s tím, že se požaduje prověření změn využití plochy územní studií, v ploše je rozhodování o změnách v území

podmíněno smlouvou s vlastníky pozemků a staveb, jejímž obsahem musí být souhlas s tímto záměrem a souhlas s rozdělením nákladů a prospěchů spojených se jeho realizací (dohody o parcelaci), v jižní části Z10 jde o architektonicky a urbanisticky významnou plochu, ve které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt. Je požadováno, aby územní studie upřesnila plochu veřejných prostranství o úhrnné velikosti nejméně 3500 m², do této výměry lze započít veřejné prostranství vymezené na severovýchodním okraji plochy. Podél silnice č. 42 117 bude ponecháno veřejné prostranství o šířce 10 m od pozemku silnice, pro uložení sítí veřejné technické infrastruktury, umístění komunikací pro pěší, komunikací pro cyklisty a zeleně. Územní studie dále zohlední vedení vysokého napětí a jeho ochranné pásmo, zohlední celkovou zátěž v rámci stanovených hygienických limitů hluku pro chráněný venkovní prostor a chráněné venkovní prostory staveb. Situování obytných objektů v blízkosti silnice je podmíněno prokázáním dodržení nejvyšší přípustné hladiny hluku.

- 17 V části I.C.8 – Plochy dopravní infrastruktury je vymezena plocha Z78 (*strana 15 územního plánu*). Jde o plochu s funkčním využitím pro záchytná parkoviště. Pro využití plochy je stanoven koeficient zastavění plochy $KZP=0,6$, nezastavěná část plochy bude ozeleněna, a to i vzrostlou zelení (dřevinami), na severním okraji plochy bude respektována navrhovaná přeložka vysokotlakého plynovodu, na severovýchodním okraji plochy bude ponecháno stromořadí lemující silnici, upřednostněny by měly být technologie zpevnění ploch, které budou umožňovat zatravnění parkoviště.
- 18 V části I.F.2 – Podmínky pro využití ploch je pro plochy smíšené výrobní – agroturistika (*strana 27 územního plánu*) navrženo hlavní využití: pozemky staveb a zařízení pro zemědělství a agroturistiku; přípustné využití: objekty pro ubytování, stavby a plochy pro sport, výrobní a nevýrobní služby (například palírny alkoholových destilátů), objekty pro řemeslnou výrobu bez škodlivých vlivů na okolí (například výroba sýrů), místní a účelové komunikace, související technická infrastruktura, parkoviště a garáže pro osobní automobily, parkoviště a garáže pro nákladní automobily a speciální automobily a stroje; nepřípustné využití: pozemky staveb pro rodinnou rekreaci, veškeré stavby a činnosti nesouvisející s hlavním a přípustným využitím, zejména stavby pro průmyslovou výrobu, energetiku (kromě fotovoltaických elektráren), těžbu surovin, dopravní terminály a centra dopravních služeb, velké stavby odpadového hospodářství; podmíněné přípustné využití: objekty pro bydlení a byty – za podmínky, že budou určeny pro majitele či správce, fotovoltaické elektrárny – pouze na střechách objektů; podmínky prostorového uspořádání: koeficient zastavění plochy se nestanovuje.
- 19 Součástí návrhu územního plánu je Hlavní výkres územního plánu – Koncepce prostorového uspořádání. Z něj soud zjistil, že plochy Z3, Z79 a Z 88 jsou situovány v katastrálním území Lednice na Moravě, při ulici Mikulovská, poblíž hřbitova, navazují na nezastavěnou část obce. Plocha Z10 je situována v katastrálním území Nejdek u Lednice při silnici č. 42177 (Nejdecká) na okraji místní části obce L. Nejdek, navazuje na zastavěné území Nejdku. Plocha Z78 je situována v katastrálním území Lednice na Moravě, při silnici č. 41417 (Břeclavská) nedaleko Mlýnského rybníka, navazuje na zastavěné území obce, plochu protíná osa Zámek Lednice – Apollónův chrámek.
- 20 Dne 1.12.2014 obdržel žalovaný 1) od pořizovatele územního plánu žádost č.j. MÚBR 79840/2014 ze dne 26.11.2014 o řešení rozporu při pořizování územního plánu obce L.

- 21 Předmětem rozporu bylo negativní stanovisko žalovaného 2) ze dne 15.7.2013, č.j. MK-33563/2013-OEP, které bylo vydáno po společném jednání o návrhu územního plánu obce L. ve smyslu ust. § 50 stavebního zákona. Žalovaný 2) ve stanovisku k ploše Z3 uvedl, že situování bytových domů v předmětné části obce je z hlediska uchování kulturních hodnot v rozporu se zájmy státní památkové péče, neboť se jedná o území v návaznosti na volnou nezastavěnou krajinu, v těsném sousedství aleje vedoucí ke hřbitovu, tato alej přitom představuje výrazný krajinný prvek, jehož dominantní postavení je žádoucí zachovat. Rovněž k ploše Z79 žalovaný 2) uvedl, že je v těsném sousedství aleje vedoucí ke hřbitovu, navazuje na volnou nezastavěnou krajinu, zopakoval argumenty pro zachování dominantního postavení aleje, uvedl, že není žádoucí situovat zde novou komunikaci ani ji propojovat s alejí. Takové řešení by vedlo k poškození celkového obrazu daného místa, a tím i poškození hodnot aleje. K ploše Z10 žalovaný 2) uvedl, že je spolu s dalšími tam specifikovanými plochami Z8, Z9 a R3 situována v návaznosti na zastavěné území obce Nejdek, přičemž nelze souhlasit s koncepcí dalšího rozvoje osady Nejdek, rozvoj obou obcí je nutné řešit odděleně, neboť se jedná o dva urbanistické celky zcela rozdílného charakteru a jejich sloučení by vedlo ke ztrátě identity obou sídel, včetně panoramatických pohledů. Plochy Z10, Z8, Z9 a R3 svou rozlohou představují plochu rovnající se téměř současné velikosti osady Nejdek. K ploše Z78 žalovaný 2) doporučil řešit ji jako plochu v zeleni, případně ji zmenšit či rozčlenit, neboť jedním z hlavních předmětů ochrany z hlediska památkové péče jsou linie ve formě alejí, kompozičních os a průhledů, které dotvářejí celý krajinný prostor světové památky, plocha navrhovaného parkoviště se přitom dostává do přímé pohledové vazby Apollónův chrám – zámek Lednice, a mohla by se nežádoucím způsobem uplatňovat v této pohledové ose. K plochám smíšeným výrobním – agroturistika žalovaný 2) vyslovil nesouhlas s možností využití území pro fotovoltaické elektrárny a fotovoltaické panely, neboť krajinná památková zóna Lednicko-valtický areál představuje ojedinělý krajinný celek, významnou roli hrají zásady harmonického souladu architektury a krajiny, estetické ztvárnění a architektura jednotlivých staveb, případné umístění fotovoltaických panelů by mohlo přinést nežádoucí efekt, tj. narušení celistvosti střšní krajiny, vnímatelné v rámci Lednicko-valtického areálu z různých stanovišť, zvláště, pokud se stavby tohoto typu na území dosud nenacházejí.
- 22 Dne 22.1.2015 proběhlo jednání ve věci rozporu při pořizování Územního plánu obce L. za účasti žalovaného 1), žalovaného 2), pořizovatele územního plánu, žalobce a Krajského úřadu Jihomoravského kraje.
- 23 Dne 23.2.2015 zaslal žalovaný 1) přípisem č.j. 4166/2014-81-3 žalovanému 2) návrh Dohody o řešení rozporu, který vznikl mezi pořizovatelem územního plánu obce L. a žalovaným 2) při pořizování tohoto územního plánu. Žalovanému 2) byl návrh Dohody doručen dne 27.2.2015.
- 24 Dne 9.3.2015 byla mezi žalovaným 1) a žalovaným 2) uzavřena Dohoda o řešení rozporu vzniklého po společném jednání o návrhu územního plánu obce L. Dohoda stanoví požadavky na úpravu návrhu územního plánu obce L. Mimo jiné obsahuje tyto požadavky:
- 25 *I.C.1 – Plochy bydlení*

Plocha Z3 bude rozdělena na dvě plochy, část plochy Z3 v místě stávající aleje v šířce min. 10 m od vnější strany kmenů stromů tvořících stromořadí bude vymezena jako „plochy veřejných prostranství – veřejné (parkové) zeleně (UZ)“; druhá zbývající část plochy Z3 bude vymezena jako „plochy bydlení v rodinných domech (BR)“.

3.1. Plocha Z79 bude rozdělena na dvě plochy; část plochy Z79 v místě stávající aleje v šířce min. 10 m od vnější strany kmenů stromů tvořících stromořadí bude vymezena jako „plochy veřejných prostranství – veřejné (parkové) zeleně (UZ)“; druhá zbývající část plochy Z79 bude vymezena jako „plochy bydlení v rodinných domech (BR)“.

3.2. Plocha Z88 bude rozdělena na dvě plochy; část plochy Z88 v místě stávající aleje v šířce min. 10 m od vnější strany kmenů stromů tvořících stromořadí bude vymezena jako „plochy veřejných prostranství – veřejné parkové zeleně (UZ)“ v návaznosti na plochu Z79; druhá zbývající část plochy Z88 navazující v jižní části na plochu Z79 bude nezastavěným územím.

I.C.3 – Plochy smíšené obytné

1.9. Plocha Z10 bude rozdělena na dvě plochy; část plochy Z10 bude vymezena jako „plochy bydlení v rodinných domech (BR)“ v návaznosti na stávající zástavbu (prodloužena směrem k silnici III. tř. č. 42117); druhá zbývající severovýchodní část plochy Z10 podél aleje bude nezastavěným územím.

I.C.8 – Plochy dopravní infrastruktury

6.1. Plocha Z78 bude rozdělena na dvě přibližně stejné plochy. Jedna část plochy Z78 bude vymezena jako „plochy dopravní infrastruktury – záchytná parkoviště (DP)“. Intenzita využití této plochy pro zastavění bude maximálně 0,8 (koeficient zastavění této plochy bude max. 0,8). Rozhodování v území v této části plochy Z78 bude podmíněno pořízením územní studie s tím, že data o této studii budou vložena do evidence územně plánovací činnosti do 4 let od nabytí účinnosti ÚP L. Územní studie zejména prověří intenzitu využití této části plochy Z78 pro dopravu v klidu, při zohlednění všech ploch vymezených pro dopravu v klidu v ÚP L., a systém vzrostlé zeleně v této části plochy (zejména rozmístění vzrostlé zeleně), jehož účelem bude ochrana významných pohledových os. Druhá část plochy Z78 bude vymezena jako „plochy zeleně – zelen smíšená (NZ)“ nebo bude nezastavěným územím.

I.F.2 – Podmínky pro využití ploch

10.1. Výroba elektrické energie pomocí slunečního záření (např. fotovoltaické elektrárny) je v zastavěném území a zastavitelných plochách nepřípustná. Za výrobu pomocí elektrické energie se nepovažují fotovoltaické panely nebo fotovoltaické systémy o celkové ploše do 1 m² napájející například parkovací automaty, radary atd. pokud nejsou připevněny nebo položeny na střeších staveb. Tato podmínka bude uvedena v textové části ÚP L. u všech zastavěných a zastavitelných ploch v části nepřípustné využití.

10.2. Solární termické panely, kolektory, absorbéry a jiná zařízení sloužící k výrobě tepla například pro ohřev vody, které jsou připevněny nebo položeny na střeších staveb, jsou nepřípustné. Tato podmínka bude uvedena v textové části ÚP L. u všech zastavěných a zastavitelných ploch v části nepřípustné využití.

- 26 Tyto požadavky žalovaní v Dohodě odůvodnili tak, že k bodu 1.1., k bodu 3.1 a k bodu 3.2 uvedli, že důvodem úpravy plochy Z3 je její návaznost na volnou nezastavěnou krajinu a též zachování výrazného krajinotvorného prvku aleje ke hřbitovu. Dalším důvodem změny způsobu využití části plochy Z3 na plochu se způsobem využití „bydlení v rodinných domech“ je návaznost na stávající charakter zástavby rodinnými domy, který

by měl být zachován. Důvodem úpravy plochy Z79 je ochrana výrazného krajinného prvku, kterým je alej, a zachování charakteru zástavby rodinnými domy. Důvodem úpravy a rozdělení plochy Z88 je jednak ochrana výrazného krajinného prvku, kterým je alej, a jednak ochrana krajinného rázu.

- 27 K bodu 1.9 žalovaní v Dohodě uvedli, že důvodem úpravy plochy Z10 je její návaznost na stávající charakter zástavby rodinnými domy při zachování přiměřené možnosti rozvoje této části sídla v souladu s urbanistickými pravidly, kdy zástavba sídel v tomto regionu na sebe navazovala (doplnění zástavby). Rozdělení této plochy na dvě plochy zohledňuje požadavek na zachování stávajícího charakteru zástavby rodinnými domy, na kterou plocha navazuje, a ochranu krajinného rázu.
- 28 K bodu 6.1 žalovaní v Dohodě uvedli, že plocha Z78 byla rozdělena na dvě části, neboť původní navrhovaná rozloha by nežádoucím způsobem narušila charakter území svou velikostí. Koeficient zastavění jedné části rozdělené plochy byl stanoven na 0,8 s ohledem na krajinný ráz tak, aby zbylá část plochy byla využita pro vzrostlou zeleň, která z dálkových pohledů „rozbije“ jednolitost dopravní plochy. S ohledem na možnost narušení pohledové osy (vazba na Apollónův chrám) a možnost nežádoucího narušení charakteru území bylo rozhodování o ploše Z78 podmíněno pořízením územní studie, zároveň byly stanoveny neopominutelné podmínky pro její pořízení. S ohledem na to, že není jasná celková stávající a budoucí předpokládaná dlouhodobá i špičková potřeba parkovacích a odstavných ploch, bylo stanoveno, že územní studie prověří i intenzitu využití plochy Z78 pro dopravu v klidu a systém vzrostlé zeleně za účelem ochrany významných pohledových os.
- 29 K bodům 10.1 a 10.2 žalovaní v Dohodě uvedli, že důvodem vyloučení výroby elektrické energie pomocí slunečního záření v celém zastavěném území a ve všech zastavitelných plochách jsou dálkové pohledy a krajinný ráz, neboť Lednicko-valtický areál je z hlediska kulturního dědictví velmi významným územím.
- 30 O podané žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 27.4.2017 č.j. 6 A 205/2015-42 tak, že žalobu zamítl s odůvodněním, že stanovení požadavků na úpravu návrhu územního plánu obce L. není ve vztahu k žalobci nezákonným zásahem, žalovaní naopak postupovali při řešení rozporu vzniklého mezi pořizovatelem územního plánu a žalovaným 2) v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, když uvedený spor projednali v dohodovacím řízení, jehož výsledkem byla předmětná Dohoda o řešení rozporu. Uzavření Dohody bez účasti žalobce a nedoručení Dohody žalobci není nezákonným zásahem do jeho práv žalobce, neboť Dohoda se uzavírá mezi zákonem stanovenými účastníky, k nimž žalobce nepatří. Městský soud v Praze dále uvedl, že z žádného právního předpisu nevyplývá oprávnění žalobce, aby sporné otázky byly řešeny jím požadovaným způsobem. Ani výkon samosprávy není neomezený. Vzhledem ke kulturnímu významu předmětné lokality je na místě snaha o minimalizaci dopadu zásahů do stávající zástavby a krajiny, při respektování potřeby dalšího rozvoje obce, o čemž bylo zákonem stanoveným postupem rozhodnuto, a žalobce tak musí toto zákonné vyřešení konfliktu respektovat.
- 31 Uvedený rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen k žalobcem podané kasační stížnosti rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2017 č.j. 6 As 222/2017-26.

Věc byla Městskému soudu v Praze vrácena se závazným právním názorem, že zákonnost zásahu je třeba posoudit nejen z formálního hlediska (v tomto směru Nejvyšší správní soud závěry Městského soudu v Praze potvrdil jako správné, včetně závěru, že ze zákona nelze dovodit požadavek, aby byl žalobce účasten podpisu Dohody a aby s ní byl formálně seznámen), je však třeba věnovat se i hodnocení věcnému, tedy posouzení samotného obsahu Dohody. Nejvyšší správní soud Městskému soudu v Praze vytkl, že neodpověděl na otázku, zda požadavky, které žalovaní prostřednictvím Dohody o řešení rozporů na žalobce v oblasti územního plánování kladou, lze považovat za požadavky sledující legitimní cíl a zda výsledný zásah do práva obce na samosprávu je přiměřený vzhledem k tomuto sledovanému cíli. Právě na nelegitimnost a neproporcionalitu vznesených požadavků mířila podstatná část podané žaloby. Vzhledem k absenci posouzení materiální zákonnosti zásahu Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze označil za nepřezkoumatelný.

- 32 Městský soud v Praze proto přezkoumal postup žalovaných, resp. tvrzený nezákonný zásah i z materiálního hlediska, a věc posoudil takto:
- 33 Podle čl. 35 odst. 3 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Listina základních práva a svobod“) při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.
- 34 Podle ust. § 1 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“) stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu. Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politickoorganizační a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování, zpřístupňování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji společnosti.
- 35 Podle odst. 2 téhož ustanovení péče státu o kulturní památky (dále jen „státní památková péče“) zahrnuje činnosti, opatření a rozhodnutí, jimiž orgány a odborná organizace státní památkové péče (§ 25 až 32) v souladu se společenskými potřebami zabezpečují zachování, ochranu, zpřístupňování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek. Ostatní orgány státní správy a organizace spolupracují v oboru své působnosti s orgány a odbornou organizací státní památkové péče a pomáhají jim při plnění jejich úkolů.
- 36 V Ústředním seznamu kulturních památek ČR vedeným ministerstvem kultury (seznam je veřejně dostupný na <http://www.pamatkovykatalog.cz/>) je evidováno dvacet pět jednotlivých kulturních památek na území obce L..
- 37 Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o státní památkové péči kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda České republiky nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany.

- 38 Podle ust. § 1 písm. j) bod 4. nařízení vlády č. 262/1995 Sb., o prohlášení a zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky, ve znění pozdějších předpisů, se za národní kulturní památku prohlašuje kulturní památka Zámek Lednice.
- 39 Podle ust. § 2 nařízení vlády č. 55/1989 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se pro zabezpečení ochrany uvedených národních kulturních památek stanoví tyto podmínky:
- a) obnova národních kulturních památek musí zabezpečovat v souladu s výsledky vědeckého poznání trvalé uchování jejich hmotné podstaty a památkové hodnoty a zároveň musí směřovat k jejich důstojnému společenskému uplatnění,
 - b) způsob využití a činnosti s tím spojené nesmí vést k poškození národních kulturních památek a musí přispívat k jejich důstojnému společenskému uplatnění,
 - c) úpravami a změnami prostředí národních kulturních památek nesmí být narušeny jeho historické, významové a estetické vztahy k nim.
- 40 Podle ust. 6 odst. 1, 2 zákona o státní památkové péči území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury po projednání krajským úřadem prohlásit opatřením obecné povahy za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany. Podrobnosti o prohlašování památkových zón stanoví obecně závazný právní předpis.
- 41 Podle ust. § 1, 3 vyhlášky ministerstva kultury č. 484/1992 Sb. o prohlášení Lednicko-valtického areálu na jižní Moravě za památkovou zónu (dále též „vyhláška č. 484/1992 Sb.“) se území Lednicko-valtického areálu na jižní Moravě prohlašuje za památkovou zónu (dále jen „zóna“). Pro zabezpečení ochrany a péče o památkovou hodnotu zóny, kterou tvoří zejména význam daného území pro historickou osobitost místa, historické vazby sídel, jednotlivých historických objektů v krajině, krajiny a terénních útvarů a krajinný obraz daného území, se stanoví tyto podmínky:
- a) programy rozvoje obnovy obcí a programy rozvoje vesnice se zpracovávají na základě stavebně historických průzkumů území i jednotlivých objektů;
 - b) při přípravě programů rozvoje obcí, programů obnovy vesnice a při pořizování územně plánovací dokumentace je třeba respektovat památkovou hodnotu zóny;
 - c) využití jednotlivých objektů, prostorů i území musí odpovídat jejich kapacitě a technickým možnostem a musí být v souladu s památkovou hodnotou zóny;
 - d) obnova a restaurování nemovitostí v zóně se musí provádět na základě stavebně historického a restaurátorského průzkumu;
 - e) při terénních úpravách, budování technické infrastruktury, při nové výstavbě a při výsadbě dřevin musí být brán zřetel na charakter, prostorové uspořádání a měřítko jednotlivých nemovitostí, sídel a krajiny v zóně;
 - f) zemní a výkopové práce v zóně musí být prováděny se zřetelem na ochranu a záchranu archeologických nálezů a na zachování a zhodnocení jejich dokumentární funkce;
 - g) pro ochranu technického stavu nemovitostí, které jsou na území zóny, je nutné neodkladně provádět udržovací práce do doby, než bude provedena celková obnova.
- 42 Podle Přílohy k vyhlášce č. 484/1992 Sb. leží obec L. na území Lednicko-valtického areálu.

- 43 Podle ust. § 26 odst. 2 písm. c) zákona o státní památkové péči Ministerstvo kultury uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje, a dále stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková rezervace, nebo nemovitá věc nebo soubor nemovitých věcí zapsané na Seznamu světového dědictví, a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území.
- 44 Podle ust. § 28 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) menší území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.
- 45 V Ústředním seznamu ochrany přírody a krajiny vedeném Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR jsou pod kódem 208 jako národní přírodní rezervace evidovány Lednické rybníky, včetně Mlýnského rybníka (seznam je veřejně přístupný na <http://drusop.nature.cz/portal/>).
- 46 Podle ust. § odst 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území přírodních rezervací zakázáno hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystému anebo nevratně poškozovat půdní povrch, používat biocidy, povolovat a umisťovat nové stavby, povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů, sbírat či odchytávat rostliny a živočichy, kromě výkonu práva myslivosti a rybářství či sběru lesních plodů, měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany přírodní rezervace.
- 47 Podle čl. 4 sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 159/1991 Sb., o Úmluvě o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, každý smluvní stát uznává, že v první řadě je jeho povinností zabezpečit označení, ochranu, zachování, prezentování a předávání budoucím generacím kulturního a přírodního dědictví uvedeného v čl. 1 a 2 a nacházejícího se na jeho území. Za tímto účelem učiní vše při maximálním využití svých vlastních zdrojů, a tam, kde je to vhodné, spolu s mezinárodní pomocí a spoluprací, zejména finanční, uměleckou, vědeckou a technickou, jakou bude moci obdržet.
- 48 Podle čl. 5 písm. d) téhož sdělení za účelem zajištění účinných a aktuálních opatření na ochranu, zachování a prezentování kulturního a přírodního dědictví nacházejícího se na území smluvního státu bude každý smluvní stát do té míry, jak to bude možné a odpovídající, usilovat o přijetí odpovídajících právních, vědeckých, technických, administrativních a finančních opatření potřebných pro označení, ochranu, zachování, prezentování a obnovu tohoto dědictví.
- 49 V Seznamu světového dědictví UNESCO (UNESCO World Heritage List) je Lednicko-valtický areál zapsán od prosince roku 1996 pod identifikačním číslem C763 vzhledem k splnění prvního, druhého a čtvrtého z deseti kritérií zápisu, a to 1) *Představuje unikátní mistrovské dílo lidského tvůrčího génia;* 2) *Dokládá velký vliv a výměnu hodnot v určitém období nebo v dané kulturní oblasti, dokládá vývoj architektury nebo techniky,*

monumentálního umění, urbanismu či tvorby krajiny; 4) Je vynikajícím příkladem určitého typu budovy nebo architektonického souboru nebo krajiny, který ilustruje významné stádium v historii lidstva. (Viz <http://whc.unesco.org/en/list/763>).

- 50 Podle čl. 8 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Ústava“) se zaručuje samospráva územních samosprávných celků.
- 51 Základními územními samosprávnými celky jsou obce (čl. 99 Ústavy), které jsou územními společenstvími občanů, která mají právo na samosprávu (čl. 100 Ústavy).
- 52 Podle čl. 101 odst. 4 Ústavy může stát zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem.
- 53 Podle ust. § 35 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obcích“) do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.
- 54 Podle odst. 2 téhož ustanovení do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.
- 55 Podle ust. § 84 odst. 1 zákona o obcích zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech patřících do samostatné působnosti obce (§ 35 odst. 1).
- 56 Podle ust. § 6 odst. 1 písm. a) až c) stavebního zákona obecní úřad obce s rozšířenou působností v přenesené působnosti
- a) pořizuje územní plán a regulační plán pro území obce,
 - b) pořizuje územně plánovací podklady,
 - c) pořizuje územní plán, regulační plán a územní studii na žádost obce ve svém správním obvodu.
- 57 Podle ust. § 6 odst. 5 písm. a) až c) stavebního zákona zastupitelstvo obce
- a) rozhoduje v samostatné působnosti o pořízení územního plánu a regulačního plánu,
 - b) schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu územního plánu,
 - c) vydává v samostatné působnosti územní plán.
- 58 Podle ust. § 54 odst. 1 stavebního zákona pořizovatel předkládá zastupitelstvu příslušné obce návrh na vydání územního plánu s jeho odůvodněním. Zastupitelstvo obce podle ust. § 54 odst. 2 stavebního zákona vydá územní plán po ověření, že není v rozporu s politikou

územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu.

- 59 Podle ust. § 8 odst. 4 stavebního zákona orgány územního plánování a stavební úřady projednávají protichůdná stanoviska nebo protichůdná závazná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu.
- 60 Podle ust. § 136 odst. 6 správního řádu se při řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, týkajícími se řešení otázky, jež je předmětem rozhodování, postupuje přiměřeně podle ustanovení o řešení sporů o příslušnost s tím, že v případě bezvýslednosti dohodovacího řízení musí být zpráva o jeho průběhu spolu s návrhy jednotlivých ústředních správních úřadů ústředním správním úřadem, na jehož návrh bylo dohodovací řízení zahájeno, bez zbytečného odkladu předložena k řešení vládě. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije na řešení rozporů s územními samosprávnými celky, jestliže se věc týká práva územního samosprávného celku na samosprávu.
- 61 V posuzované věci došlo ke kolizi mezi právem státu vykonávat státní památkovou péči, zejména právem (úkolem) zabezpečovat zachování a ochranu kulturních památek, a právem obce na samosprávu, zejména právem (úkolem) vytvářet podmínky pro uspokojování potřeb svých občanů. Tato kolize není řešitelná jinak než upřednostněním jednoho z uvedených práv v určité míře, je tedy třeba pečlivě vyhodnotit, které z práv má být upřednostněno.
- 62 Vzhledem k tomu, že Dohodě žalovaných předcházelo a příčinou vzniku sporu bylo nesouhlasné stanovisko žalovaného 2) k návrhu územního plánu, soud nejprve hodnotil, zda bylo v souladu se zákonem toto stanovisko. Nesouhlas žalovaného 2) se opíral nejen o obecné vymezení působnosti ve stavebním zákoně, ale dále také o urbanistickou koncepci obce, o potřebu zachování kulturních hodnot, které jsou v jednotlivostech představovány krajinotvornými a pohledovými prvky, v souhrnu pak unikátní uměle vytvořenou krajinou, která je ceněna pro své kompoziční ztvárnění, v němž vzájemně ladí zahradní, krajinářské, přírodní a architektonické uspořádání. Žalovaný 2) tak ve svém stanovisku hájil veřejný zájem na ochraně kulturních hodnot, kdy každou jednotlivou námitku k návrhu územního plánu žalovaný 2) řádně odůvodnil. Nešlo tedy o nesouhlas svévolný. Rozpor tak nebyl vyvolán účelově a Dohoda z něj vzešlá má zákonný základ.
- 63 Následně soud posoudil, zda je Dohoda žalovaných v souladu s principem proporcionality, tedy zda nezasahuje do práva žalobce na samosprávu nadměrně. Soud přitom vycházel například z nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 27.9.20016 sp.zn. Pl. ÚS 51/06, kde Ústavní soud uvádí: „V nálezu ze dne 20. června 2006 sp. zn. Pl. ÚS 38/04 (Sbírka rozhodnutí, svazek 41, nález č. 125; vyhlášen pod č. 409/2006 Sb.) Ústavní soud obdobně jako v nálezu ze dne 13. srpna 2002 sp. zn. Pl. ÚS 3/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 27, nález č. 105; vyhlášen pod č. 405/2002 Sb.) konstatoval, že v případech střetů základních práv či svobod s veřejným zájmem, resp. jinými základními právy či svobodami: je třeba posuzovat účel (cíl) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem pro toto posouzení je zásada proporcionality (přiměřenosti v širším smyslu), jež může být také nazývána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod. Tato obecná zásada zahrnuje tři kritéria posuzování

přípustnosti zásahu. Prvním z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná o princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použití pouze nejšetrnějšího ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.“

- 64 Soud shrnuje, že stanovisko žalovaných k vyloučení výstavby v části plochy Z3, Z79, v ploše Z88 a k vyloučení bytové výstavby v ploše Z3 a Z79 vychází z ust. § 3 písm. c), e) vyhlášky č. 484/1992 Sb. a opírá se o názor, že je nutné uchovat kulturní hodnoty, především dominanci aleje vedoucí k hřbitovu, která je výrazným krajinným prvkem. Žalovaní v Dohodě dospěli k řešení nevykloučit výstavbu zcela; rozhodli o neumožnění výstavby v bezprostředním okolí aleje a o zachování charakteru čtvrti rodinných domů v lokalitě. Stanovisko žalobce pro výstavbu bytových domů místo rodinných domů je naproti tomu argumentačně podpořeno právem na realizaci cílů územního plánování, vychází z ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, a žalobce jej odůvodňuje absencí jiné možnosti pro stavbu bytových domů za situace, kdy se očekává nárůst potřeby bytových domů v souvislosti s rozvojem lázeňství a rekreačním potenciálem obce. Žalobce zároveň neguje rozpor s vyhláškou č. 484/1992 Sb., neboť alej, která ostatně ani není kulturní památkou, lze ochránit i při výstavbě bytových domů.
- 65 Stanovisko žalovaných k zmenšení obytného území v části plochy Z10 dle žalovaných zohledňuje požadavek na zachování stávajícího charakteru zástavby rodinnými domy, na kterou plocha navazuje, a na ochranu krajinného rázu. Žalovaní při rozhodování o ploše Z10 hodnotili souhrn několika okolních ploch a nesouhlasili s koncepcí jejich zastavění, když navrženou zástavbu mají za předimenzovanou a vedoucí k sloučení sídelního celku obce L. a místní části Nejdku, což by bylo urbanistickou chybou v rozporu s ust. § 3 písm. c), e) vyhlášky č. 484/1992 Sb. Žalovaní v Dohodě nevykloučili výstavbu zcela; rozhodli o neumožnění výstavby v části plochy. Podle žalobce zastavění plochy Z10 rodinnými domy nebude mít negativní vliv na krajinný ráz, rozpor s uvedenou vyhláškou tedy žalobce neshledává.
- 66 Rozdělení a zmenšení plochy Z78 pro umístění záchytného parkoviště je dle žalovaných odůvodněno faktem, že plocha by mohla narušit pohledové osy a mohla by nežádoucím způsobem narušit charakter území svou velikostí. Stanovisko žalovaných opět vychází z ust. § 3 písm. c) vyhlášky č. 484/1992 Sb., dle něž musí být využití plochy v souladu s památkovou hodnotou zóny, tu žalovaní spatřují v pohledové vazbě Apollónův chrám – zámek Lednice a nezastavěnosti volné krajiny v blízkosti Mlýnského rybníka. Žalovaní v Dohodě nevykloučili výstavbu zcela; rozhodli o neumožnění výstavby v části plochy. Žalobce záměrem vybudovat záchytné parkoviště na ploše Z78 uplatňuje postup podle ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, dle něž je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj. Žalobce argumentuje nutností řešit aktuální problémy s nedostatečnými parkovacími kapacitami v obci. Navíc popírá rozpor s vyhláškou č. 484/1992 Sb., když podle něj se plocha Z78 v dálkových pohledech uplatňuje jen minimálně.

- 67 K plošnému vyloučení fotovoltaických a solárních systémů na střechách staveb žalovaní přistoupili zejména z důvodu ochrany památkových hodnot - dálkových pohledů a krajinného rázu ve smyslu ust. § 3 písm. c), e) vyhlášky č. 484/1992 Sb. Argumentují ochranou pohledové celistvosti střešní krajiny, vnímatelné v rámci území areálu z různých stanovišť, a po staletí rozvíjenou koncepcí harmonie celého areálu. Zároveň žalovaní akceptují drobná zařízení zejména na veřejném prostranství, která budou zásobována solární energií. Žalobce má za to, že by mělo být zachováno jeho právo na individuální posuzování problematiky fotovoltaických a solárních systémů na střechách staveb, s přihlédnutím k faktu, že ne všechny střešní plochy v Lednicko-valtickém areálu jsou pohledově exponované. Plošné vyloučení fotovoltaických a solárních systémů na střechách staveb shledává v rozporu se zásadou proporcionality, tj. dosažení účelu při co nejmenším zásahu do vlastnických a jiných práv.
- 68 Provedení testu proporcionality vyžaduje identifikaci cíle, který žalovaní Dohodou omezující žalobcova práva sledují. Dle ust. § 3 vyhlášky č. 484/1992 Sb. je cílem tohoto ustanovení zabezpečit ochranu a péči o památkovou hodnotu zóny, kterou tvoří zejména význam daného území pro historickou osobitost místa, historické vazby sídel, jednotlivých historických objektů v krajině, krajiny a terénních útvarů a krajinný obraz daného území. Je nepochybné, že opatření specifikovaná v Dohodě jsou schopna zamýšleného cíle dosáhnout. Památková hodnota Lednicko-valtického areálu spočívá v jeho harmonii jako celku, přičemž i když některé jednotlivé prvky samy o sobě nemají památkovou hodnotu (alej a hřbitov poblíž ploch Z3, Z79, Z88), nedílně se podílejí na vzhledu a celkovém dojmu z areálu, ostatně chráněna je celá krajinná památková zóna, tedy celá lokalita, nejen jednotlivé kulturní památky na jejím území. Je-li alej vedoucí k hřbitovu dominantním prvkem okolní krajiny, pak vyloučením výstavby bytových domů a nové komunikace v jejím bezprostředním okolí bude dosaženo cíle ochrany krajinného obrazu daného území. Obec L. a její místní část Nejdek jsou dvěma samostatnými urbanistickými celky zcela rozdílného charakteru, s odlišným historickým vývojem, a z hlediska zachování památkové hodnoty Lednicko-valtického areálu je vhodné řešit rozvoj obou území samostatně. Sloučení obou sídelních celků by vedlo k narušení panoramatických pohledů, které jsou předmětem ochrany památkové zóny. Omezením výstavby rodinných domů mezi Nejdkem a L. tedy bude dosaženo cíle ochrany historické vazby sídel a krajinného obrazu daného území. Panoramatické pohledy jakožto významný charakteristický rys hodnoty Lednicko-valtického areálu jsou předmětem ochrany i v případě zmenšení plochy záchytného parkoviště na ploše Z78. Plocha je totiž situována přímo v ose dvou kulturních památek (zámek Lednice – Apollónův chrám) a nedaleko národní přírodní rezervace (Lednické rybníky). Také v tomto případě tedy omezením plochy Z78 dojde k naplnění cíle ochrany krajinného obrazu území. Krajinný obraz areálu a jeho historická osobitost jsou společně dotvářeny souladem architektury a krajiny. Umístění technických užitkových staveb (fotovoltaických elektráren, respektive solárních panelů) na střechy staveb může být vnímáno jako rušivý pohledový element, a plošným vyloučením jejich umístění bude dosaženo cíle ochrany památkové hodnoty zóny. Kritérium způsobilosti dosáhnout požadovaného cíle tedy bylo naplněno.
- 69 Druhým kritériem, které soud zkoumal, je potřeba posuzovaného zásahu z pohledu jeho šetrnosti ve vztahu k právu žalobce na samosprávu. Po zhodnocení všech okolností soud konstatuje, že Dohoda žalovaných zásadě potřebnosti dostála, když omezení v ní

uvedená jsou pro ochranu památkové péče vhodně zvolená a soud neshledává existenci jiného prostředku, který by při stejné ochraně památkové péče zasáhl do práva žalobce na samosprávu s menší mírou. Neumožnění výstavby bytových domů včetně přilehlé komunikace v blízkosti aleje vedoucí k hřbitovu nevylučuje žalobcem tvrzenou potřebu řešit očekávaný rozvoj lázeňství a rekreace v obci, neboť bytovou potřebu lze uspokojit i výstavbou rodinných domů, byť pochopitelně v menším rozsahu. Žalovaní se v Dohodě nijak nevyjádřili ve smyslu neumožnění výstavby bytových domů plošně na celém území obce, tvrzení žalobce o tom, že jiné možnosti k výstavbě bytových domů nemá, tak soud při posouzení šetrnosti zásahu nebral v potaz. Podobný závěr soud učinil o zásahu spočívajícím v omezení výstavby rodinných domů v lokalitě Nejdek, kde Dohoda omezila plochu pro jejich výstavbu. Jde o řešení, které zabráněním propojení Nejdku s L. chrání zachování urbanistického a krajinného rázu areálu, zároveň však umožňuje žalobci alespoň částečně realizovat v obci novou výstavbu. Plochu záchytného parkoviště žalovaní v Dohodě zmenšili o polovinu z důvodu ochrany pohledové osy dvou kulturních památek a zachování nezastavěnosti krajiny v okolí národní přírodní rezervace. Opět podle názoru soudu postupovali s přihlédnutím k potřebám žalobce, který zamýšlí řešit nedostatečnou kapacitu parkovacích míst, když výstavbu parkoviště nevyloučili zcela, a to i přesto, že vybudováním nového záchytného parkoviště v dané lokalitě bude ovlivněn koridor jedné z kompozičních os. Žalovaní přitom nevyloučili možnost vybudovat záchytné parkoviště na jiném místě v obci. Vzhledem k specifčnosti památkové zóny Lednicko-valtického areálu, která je mimořádně rozlehlá a stojí na záměrně vybudované a rozvíjené koncepci harmonie areálu jako celku, soud pokládá za přijatelné i plošné vyloučení fotovoltaických a solárních systémů na střechách staveb v obci L. Lze sice souhlasit s žalobcem, že u tohoto zásahu do práva na samosprávu není osvědčeno, že by účelu (nerušených pohledů na střešní krajinu) nebylo možné dosáhnout mírnější formou intervence. Stejného cíle by zřejmě bylo možné dosáhnout například vyloučením fotovoltaických a solárních systémů, jsou-li viditelné z ulic, rekreačních a památkově chráněných objektů i z veřejných prostranství, nebo lze-li z nich zaznamenat odraz slunečního jasu. Jelikož je předmětná památková zóna nejrozsáhlejší komponovanou krajinou v Evropě, obec L. je její součástí a jen na území obce se nachází desítky kulturních i přírodních památek ve vzájemné pohledové harmonii, je soud toho názoru, že rozdíl mezi zásahem zvoleným žalovanými a šetrnějším zásahem umožňujícím individuální posouzení by byl ve výsledku pouze teoretický. Zásah žalovaných v poměru s potřebou ochrany světově unikátní památkové zóny je tak zcela marginální a vybočuje ze zásady šetrnosti s tak slabou intenzitou, že jej není možné označit za nezákonný. Soud podotýká, že žalobce nepředložil dostatečné argumenty o věcné nezákonnosti plošného vyloučení fotovoltaických a solárních systémů na střechách staveb, neboť nikterak neozřejmil, zda vůbec a z jakého důvodu jsou takové drobné stavby pro rozvoj obce potřebné; v návrhu územního plánu je přitom se stavbou fotovoltaických elektráren počítáno pouze pro tam specifikované plochy, které tvoří minoritní část území.

- 70 Třetím posuzovaným kritériem je princip přiměřenosti (v užším smyslu). Tento princip poměřuje hodnoty chráněné zákonem; přednost dostává to právo, které je aktuálně závažnější. Z pohledu přiměřenosti soud hodnotí Dohodu žalovaných jako koncepční a systémovou, z hlediska nezbytnosti ochrany památkových hodnot řádně a racionálně odůvodněnou, kompromisní, uzavřenou se slyšením stanoviska žalobce. Dohoda neukládá žalobci něco činit, ani zcela strpět stávající stav, pouze mu ukládá zdržet se přijetí výrazných změn územního plánu. Dohoda si tedy neklade za cíl zachovat za každou cenu

status quo a rozvoj území umožňuje. Při jejím hodnocení z pohledu přiměřenosti ve vztahu k právu žalobce na samosprávu soud vyzdvihuje skutečnost, že hodnota památkové zóny se formovala po staletí, jde o historické dědictví, přitom kroky, proti jejichž vyloučení nebo omezení žalobce brojí, jsou kroky nevratnými, které jsou způsobilé památkovou zónu trvale změnit. Zároveň by mohly být precedentem pro prosazování dalších obdobných tendencí v budoucnosti a mohly by tak otevřít cestu k postupné přeměně obrazu obce a tím k znehodnocení památkové zóny, která je pro svoji unikátnost chráněna i mezinárodním závazkem. V neposlední řadě je vhodné zmínit, že nynější svědomitá ochrana v minulosti vybudované památkové zóny, kterou žalovaní Dohodou sledují, nepřináší žalobci jen negativa. Přináší mu též pozitiva turistického ruchu a s tím spojené finance. Soud tedy dospěl k závěru, že požadavky plynoucí z Dohody lze považovat za proporcionální.

- 71 Nezákonnost zásahu žalovaných do žalobcova práva na samosprávu je dle další žalobní námítky promítnuta i v tom, že Dohoda žalovaných zasahuje do územního plánu v podrobnostech, které územnímu plánu nepřísluší, a nepřípustně nahrazuje regulační plán nebo územní rozhodnutí, jež by budoucí výstavbu řešily na základě posouzení konkrétních individuálních návrhů. Žalobce má zejména za to, že žalovaní nepřípustně specifikovali odstup plánované zástavby od aleje, znemožnili umístění bytových domů v blízkosti aleje bez posouzení konkrétního návrhu bytového domu, omezili výstavbu parkoviště bez zpracování a posouzení konkrétní územní studie, vyloučili umístění fotovoltických a solárních systémů na střechách staveb bez možnosti individuálně posoudit jednotlivé návrhy.
- 72 Podle ust. § 43 odst. 3 věty druhé stavebního zákona územní plán nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím.
- 73 Podle ust. § 43 odst. 1 věty první a odst. 3 věty první stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy, plochy změn v krajině a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Dále územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje.
- 74 Podle ust. § 61 odst. 1 věta první a druhá stavebního zákona regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezí veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření.
- 75 Podle ust. § 76 odst. 1 stavebního zákona lze umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.

- 76 Podrobnější obsahové náležitosti územního plánu jsou obsaženy ve vyhlášce ministerstva pro místní rozvoj č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“), konkrétně v její příloze č. 7.
- 77 Obsahové náležitosti regulačního plánu jsou vymezeny v příloze č. 11 uvedené vyhlášky.
- 78 Obsahové náležitosti územních rozhodnutí pak obsahuje vyhláška č. 503/2006 Sb. o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), konkrétně její Hlava IV.
- 79 Územní plán představuje koncepční nástroj územního plánování, zatímco regulační plán a územní rozhodnutí jsou nástroji realizačními. Podstatnou vlastností územního plánu je jeho závaznost pro pořízení a vydání regulačního plánu orgány obce a pro jejich rozhodování o území obce, zejména pro vydávání územních rozhodnutí. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.8.2017, č.j. 4 As 92/2017-37).
- 80 S odkazem na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu (například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7.11.2012 č.j. 6 Ao 9/2011-55, ze dne 18.6.2015 č.j. 9 As 17/2015-41 či již zmíněný rozsudek ze dne 4.8.2017 č.j. 4 As 92/2017-37) soud uvádí, že požadavky žalovaných na úpravu územního plánu obce L. nejsou podrobnou regulací umístění a prostorového uspořádání staveb ve smyslu ust. § 61 odst. 1 stavebního zákona, a už vůbec ne stanovením podmínek pro umístění stavby, které se vymezují v územním řízení dle ust. § 79 odst. 1 stavebního zákona. Požadavky žalovaných v Dohodě jsou obecnými zásadami prostorového uspořádání obce, neboť pouze v obecné rovině určují, jak by měla být zástavba v obci uspořádána.
- 81 Žalování takto obecně vymezili plochu, která bude plochou veřejných prostranství – veřejné (parkové) zeleně, tedy zůstane nezastavěná. Plochu lokalizovali tak, aby její hranice vedla v místě stávající aleje v šířce minimálně deset metrů od vnější strany kmenů stromů tvořících stromořadí (čl. 1, bod 1, I.C.1 Dohody). Takové vymezení plochy není stanovením podmínky pro umístění a prostorové řešení staveb, ani stanovením požadavku vzdálenosti stavby od hranic pozemků a sousedních staveb, jak určuje regulační řád (bod 1. odst. 2 přílohy č. 11 vyhlášky č. 500/2006 Sb.) Není ani stanovením podmínek pro umístění stavby, které se vymezují v územním řízení, respektive určením umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, které je náležitostí územního rozhodnutí o umístění stavby (ust. § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb.). Vymezení plochy je naopak zcela v souladu s bodem 1. odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 500/2006 Sb., podle něž územní plán stanoví podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití (hlavní využití), pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití (včetně stanovení, ve kterých plochách je vyloučeno umístění staveb, zařízení a jiných opatření pro účely uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona), popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu (například výškové regulace zástavby, charakteru a struktury zástavby, stanovení rozmezí výměry pro vymežování stavebních pozemků a intenzity jejich využití).

- 82 Podobně lze mezi uvedené zásady prostorového uspořádání ve smyslu odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 500/2006 Sb. podřadit i zásadu týkající se zachování charakteru zástavby rodinnými domy místo domů bytových, stanovení plochy, na které je vyloučeno umístění stavby parkoviště, jakož i vyloučení umísťování staveb fotovoltaických elektráren a solárních systémů na střechách domů. Dohoda žalovaných nestanoví konkrétní podrobné podmínky umístění nebo prostorového řešení staveb, nýbrž pouze obecně stanoví, že stavby mají být podřízeny ochraně hodnot daného území. Nijak tedy svou podrobností nevybočuje ze zákonných požadavků na územní plán.
- 83 Ze všech výše uvedených důvodů má soud za to, že žalovaní v Dohodě ve vztahu k žalobci neuplatnili požadavky nad rámec zákona z formálního ani z materiálního hlediska. Důsledkem Dohody není to, že by žalobce obecně nemohl v samostatné působnosti rozhodovat o vydání změny územního plánu a o jeho následné realizaci regulačním plánem a územními rozhodnutími, pouze mu byla stanovena omezení v územním plánu. Ta jsou přitom v souladu se zákonem, sledují legitimní veřejný zájem a do práva obce na samosprávu zasáhla jen v nezbytné míře. Soud proto neshledal porušení ústavního práva žalobce na samosprávu. Z uvedeného důvodu žalobu zamítl dle ust. § 87 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
- 84 Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaným žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. března 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu